



куркытып тоткан үгез Ғәлиулла кеуек, атыңды юк ит, тип кырт кысмәне, тик ауыл советы рәйесе менән әрепләшеуен хуп күрмәне. Югарыга кемгәлер шылтыратып, гариза яззырып, уны Өфөгә ебәрзе. Башкаланан ат тоторға рөхсәт алып кайтты Гәрәй карт. Мал батшаһын, изгә йән эйәһен һаклап кала алыуына ифрат та кыуанды ул, Акбузын йәнәнән дә артык күреп, тағы ла якшырак караны. Карсығы иһә: «Был картка бөтөнләй ат ене кағылды», — тип күршеләренә һукранды.

Үгез Ғәлиулла ла Алланың кашка тәкәһе түгел. Касандыр түргә мендергәйнеләр, инде төшөрзөләр. Түрәлек бер кемгә лә гүмерлеккә бирелмәй. Ғәлиулалар заманы, кысыу, сикләү вақыттары үтте. Инде үгез Ғәлиулла ла йыуашланып, һәүетемсә тыныс кына йәшәп ята. Әүәлге колхоз-совхоздарың кото киткәс, хәзер Ғәлиулла ла ат башы тотоп донъя көтә. Бәлки,

түрәлектән төшөрөүзәре, ат көнөнә калыуы Ғәлиулла өсөн зур язалыр. Мәгәр йомро йәшен ташы мең мәртәбә куркынысырак.

Тормош көтөү кырандаста дилбегә тотоп ултырыуына түгел шул. Донъя — ул бөтмәс мәшәкәт, миһнәт, ыза сигеү. Ифрат аз йәшәйһең, гәйәт күптә кисерәһең. Изгелек тә бар, йәбер-золомо ла — баш өстөндә. Могайын, кешеләрзең үз-ара алама мөнәсәбәттәренән, яманлыктарынан башланалыр ул убыр башы...

Әле ошо ауыздан каса-каса Гәрәй карттың тыны кысылды, хәле бөттө. Мәгәр ах та ух килеп, йүгерзе лә йүгерзе. Аяк быуындары калтыранды, тәнтәрәкләне, эстән генә туктауһың шыбырзаны:

— Кисер... Эй Хозайым, кисерә күр...

Бөтөнләй хәлдән тайган Гәрәй карт аһылдап, ыһылдығы сығып: «Бына әжәлем етте. Шуныһы йәл, Акбузым менән хушлашмай үләм», — тип әсенеп уйланы. Куззай әске уй-тойгоһонан янып, көйөп, кылдай өзөлөп, рух-йәне менән йәнә Акбузын сакырзы. Тормош үтә миһнәтле буһна ла Гәрәйзең бер касан да үлгәһе килмәне. Йәшәүгә өмөт саткыһын базлатып, күңеләнән Акбузының кешнәүе сыңлап үтте.

«Хужам, өн-ауаз һалыуыңды ишеттем, һине коткарырға килдем», — тигәндәй, ниһайәт, илаһи кешнәү сыңраны. Акбузы эйәһе менән шар йәшене араһынан елдәй үтте, тояктары сак-сак кына утлы йомғакка теймәй калды. Ни күрһен — убыр уты Акбузы артынан оса!

— Аһ, аһот! — Гәрәй карт башын ташка ороузай булып үзен кәһәрләне. — Нишләнем мин, нишләнем?..

Калтыранған тауыш менән әллә Хозайға, әллә убыр утына ялбарзы:

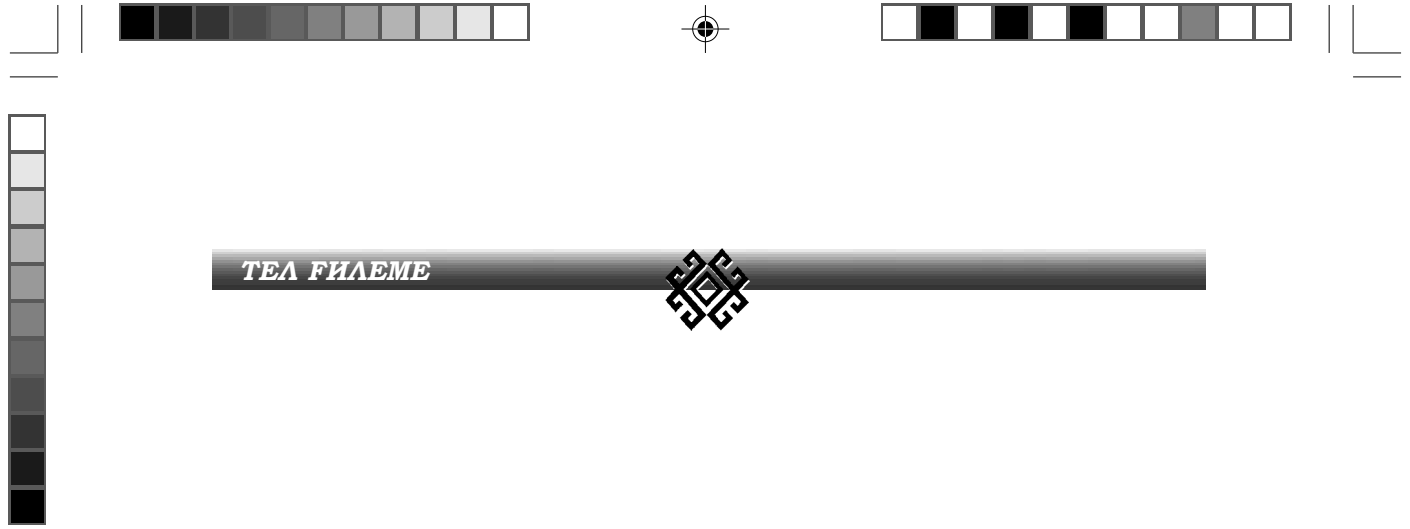
— Зинһар, атыма теймә! Зинһар уны калдыр! Минә үлтер! Минә...

Һаман да өзлөкһөз йәшнәгән йәшен яктыһында Акбузының кайза сапканын күреп, Гәрәй карт үкһеп ергә аузы:

— Бына калай харап итте... Бына нисек яза бирзе...

Йәндәй күргән аты өсөн үзе мең үлөргә әзер бит. Тик Акбузы шар йәшенән — Гәрәйзең әжәлен эйәртеп, Убыр башының Боланоскан каяһына елә...





ТӨЛ ФИЛЕМЕ



Билдэлелек һәм билдәһезлек категорияһы һәм сингармонизм





ҫхмүр АҫНАБАЕВ,
БДПУ-ныS башһорт теле кафедрасы мидуре,
профессор

Дөйөм тел белемендә, билдәлек һәм билдәһезлек категорияһы һинд-Европа телдәренә генә хас тигән караш йәшәне, сөнки был телдәрзә һөйләм әсендә предметтарзың билдәлә йәки билдәһез булығын күрһәткән махсус грамматик саралар-артиклдәр бар. Мәсәлән, немец телендә: *Ich lese das Buch* (Мин китапты укыйым) — *Ich lese ein Buch* (Мин китап укыйым). Алтай, шул иһәптән төрки телдәрен тикшерерүсе ғалимдар был телдәрзә билдәлек һәм билдәһезлек категорияһының булығын таныманылар, күрмәһеләр, уға иғтибар за итмәһеләр, сөнки был телдәрзә, билдәлә булығынса, артиклдәр юк.

Тюркологтарзан беренсе булып был категорияға атаклы телсе Н.К.Дмитриев иғтибар ите. Ул үзенә «Башкорт теленә грамматикаһы» тигән хәзмәтендә¹ ошо категорияға махсус туктала һәм *был* алмашының билдәлекте, ә *бер* һанының билдәһезлекте белдерерүен әйтеп үтә. Н.К.Дмитриевтың был фекере ысынлап та бик киммәт һәм урынлы: *Был китапты якшы язғандар. Мин бер китап алдым*. Беренсе һөйләмдә билдәлә бер китап тураһында һүз бара, ә икенсендә һиндәйзер билдәһез китап тураһында әйтә. «Бер» һүзенә экиәттерзә йыш кулланылығы ораҡлы түгел икән: «*Борон-борон заманда бер бабай менән бер әбей йәшәгән, ти...*». Бында бабай менән әбейҙән һаны, уларзың берерү генә булығы һызык өһтөнә алынмай, ә уларзың

һиндәйзер билдәһез булығы күз уңында тотала.

Шулай итеп, Н.К.Дмитриев башкорт теленә фәнни грамматикаһын язғанда, был телдәге билдәлек - билдәһезлек категорияһын күрергә һәм табырға тырышқан, *был* һәм *бер* һүзәренә артиклдәр функцияһында кулланылығын тоймаған.

Әммә Н.К.Дмитриевтың ғилми хатаһы шунда: ул башкорт телен тикшергәндә һинд-Европа телдәренә закондарынан сығып эһ иткән, йәғни башкорт телендә лә артиклдәргә окшаған, уларзы алмаштыра алған элементтарзы (һүзәрзә) эһләгән, башкорт теленә бөтөнләй икенсе телдәр ғайләһенә — төрки (тимәк, алтай) телдәренә иһеүен онотоп ебәргән. Был уның ғәйебе түгел, ә бәләһеләр, сөнки ул, милләте буйынса рус кешәһе буларак, тәүге урта белемдә рус мәктәбәндә алған, рус фәнни мәктәбәндә тәрбиәләнгән, шуға күрә лә башкорт телендәге (һ.б. жәрзәһ телдәрзәге) билдәлек һәм билдәһезлек грамматик категорияһының тәбиғәтен, уның грамматик сараларын тулығынса аса алмаған.

Был тарихи бурысты башкарып сығыу атаклы телсебез профессор Жәлиә Кейекбаевка тура килдә. Уның раһлауынса, билдәлек һәм билдәһезлек категорияһы бөтә телдәрзә лә бар һәм булырға тейеш, сөнки һәр бер кешенә аңында (ул һиндәй телдә һөйләһеүенә карамаһтан) предметтар, билдәләр, эһ-хәлдәр, төрлө ситуацияға

карап, ике төрлө — йә билдәле, йә билдәһез булып сағыла. Ябай ғына миҫал: *Мин китап укыным* — *Мин китапты укыным*. Беренсе һөйләмдә ниндәйҙер билдәһез китап тураһында һүз барһа, икенсеһендә инде алдан билдәле булған, һөйләүсегә (языусыға) лә, тыңлау-сыға (уқыусыға) лә таныш булған китап тураһында һүз бара. Тағы ла: *Әхмәт каланан кайтты* — *Әхмәт каланан кайткан*. Беренсе һөйләмдәң хәбәр билдәле эште белдерә, сөнки һөйләүсә Әхмәттең каланан кайтканын үз күзе менән күргән, ә икенсеһендә инде билдәһез эш тураһында хәбәр ителә, сөнки һөйләүсә (языусы) Әхмәттең каланан кайтканын үз күзе менән күрмәгән, ә икенсе кешенән (сығанактан) ишетеп кенә белгән. Миҫалдарҙан күренеүенсә, башкорт телендә артиклдәр булмаһа ла, предметтарҙың билдәле йәки билдәһез булыуын күрһәтеүсә башка саралар булырға тейеш. Ул ғына ла түгел, башкорт телендә артиклдәр булырға ла тейеш түгел, сөнки ул бөтөнләй икенсе ғайләгә карай. Әгәр башкорт телендә артиклдәр булһа, ул һинд-европа телдәренә инер йәки артиклдәрҙең булыуы оҫраҡлы хәл булыр ине. «Билдәлек һәм билдәһезлек төшөнсәһе (йәки идеяһы), логик категория буларак, бөтә кешеләрҙең аңында бер төрлө сағыла һәм үзенә конкрет грамматик формаһын төрлө телдәрҙә төрлөсә таба»². Шундай һығымта яһаны үзенә күп йылыҡ эздәнеүҙәренән һуң профессор Ж.Ф.Кейекбаев. Эйе, һинд-европа телдәрендә билдәлек һәм билдәһезлек төшөнсәләре артиклдәр ярҙамында белдерелә, ә башка системаға караған телдәрҙә, мәсәлән, алтай телдәрендә, шул иҫәптән төрки телдәрендә лә, был төшөнсәләргә белдереп йөрөүсә башка грамматик саралар бар. Ошо концепциянан сығып, Кейекбаев алтай телдәрендә билдәлек һәм билдәһезлек төшөнсәләренә биреләү йәки сағылыу сараларын эздәп тапты. Был грамматик саралар бик күп төрлө, уларҙы 4 төргә бүлөп төркөмләргә мөмкин: 1) фонетик саралар; 2) морфологик саралар; 3) лексик саралар; 4) синтаксик саралар.

1. Фонетик саралар

Фонетик сараларҙың асылы шунда: алтай телдәрендә киң һузынҡылар (башкорт телендә *а-ә* һузынҡылары) бик боронго замандарҙан ук билдәһезлек төшөнсәләрен, йәғни предметтарҙың, билдәләргән, эш-хәлдәрҙең

билдәһез булыуын, ә тар һузынҡылар (*о, ө, у, ы, е, и*) уларҙың билдәле булыуын белдерәү өсөн кулайлашкан булғандар. Был хәл хәзерге дагур теленә алмаштарында асыҡ сағылыш таба: *би* (мин) - *баа* (без); *ши* (һин) - *шаа* (һез); *ин* (ул) - *аан* (улар)³. Күренеүенсә, алмаштарҙың берлегендә тар һузынҡы *и* кулланылған, сөнки алмаштарҙың берлек формаһы билдәле конкрет төшөнсәне белдерә. Ә уларҙың күплегендә киң һузынҡы *а* килгән, сөнки күплек төшөнсәһе билдәһезлек төшөнсәһе менән тығыҙ бәйләнгән: *аттар* тигәндән без ике аттан башлап һанауһыҙ күп аттарҙы күз алдына килтерәбез. Шулай итеп, был телдә алмаштарҙың күплегә берлегендә тар һузынҡыны киң һузынҡы менән алмаштырыу юлы менән генә яһала. Шуға окшаш күренеште хәзерге башкорт һәм татар телдәрендә лә күрәбез: *ул* алмашының күплек формаһы — *алар* рәүешендә яңғырай (башкорт телендә был форма йәһә һөйләү теленә караһа, татар телендә ул язма телдә лә законлашкан). Тимәк, башкорт һәм татар телдәренә бик боронго сағында *ал* алмашы (дагур телендәге кеүек) *улар* мәғәнәһендә йөрөгән булырға тейеш: *ул* — берлеге, *ал* — күплеге.

Һуңынан *ал* формаһының күплек мәғәнәһе юйыла башлаған, шуға күрә был нигезгә күплекте (йәки билдәһезлекте) белдерәүсә киң һузынҡы *а(ә)*, һуңынан иң боронго ябай күплек күрһәткәсә *-р* килеп өстәлгән. Алтай телдәренә караған тунгус-манжур телдәрендә бөгөн дә *-р* күрһәткәсә күплек аффиксы булып хезмәт итә. Мәсәлән, эвенк телендә: *орон* (йорт боланы) — *орор* (йорт боландары); *мурип* (ат) — *мурир* (аттар). Алтай телдәренә шул иҫәптән төрки телдәренә дә, бер үзенсәлегә бар: теге йәки был грамматик форма, бигерәк тә аффикстар, торабара үзенә тәүге мәғәнәһен юғалта башлай, шуға күрә шул ук мәғәнәһе биргән икенсе аффикстар килеп кушыла. Касандыр *ал* алмашы ла күплек мәғәнәһен биргән булырға тейеш, сөнки дагур телендә *ан* алмашы бөгөн дә күплек мәғәнәһен юғатмаған.

Теге йәки был аффикстың мәғәнәһе юйылыуын йәки бөтөнләй юғалыуын, уның һүзгән тамырына кушылып үсәүен билдәле тюрколог Г.Ф.Благова плеоназм күренеше тип атаған һәм уның төрки телдәрендә киң таралыуын таныған⁴. Ысылап та, плеоназм күренеше бөгөнгө телдә лә оҫрай: *бе-*



pehe һүзәндә ике эйәлек заты ялгауын күрәбез: бер-е (сағыштырайык: эт-е), бер-е-һе (сағыштырайык: кәзә-һе). Беренсе ялгау (-е) тартынкы өндәргә бөткән һүзәргә, икенсеһе — һузынқыларга бөткән һүзәргә кушыла. Йәки: кайһы-һы, кайһы-һы-һы. Татар теленә һөйләштәрендә лә плеоназм күренеше йыш осрай: *әйбересе бар (әйбере бар урынына), итәгесе белән (итәге белән урынына)*⁵. Тимәк, башкорт һәм башка алтай телдәрендә киң һузынқылар (башкорт телендә *а-ә* һузынқылары) билдәһезлек төшөнсәһенә, тар һузынқылар билдәһезлек төшөнсәһенә белдерәү өсөн кулайлашкандар. Ж.Ф. Кейекбаевтың был асышы хәзерге башкорт телендәге “серле” күренештәргә аңларга ярзам итә. Әйтәйек, беззең телдә (башка төрки телдәрендә лә) сингармонизм күренеше, бигерәк тә ирен гармонияһы, ныклы урын алған: төп башкорт һүзәренәң тәүге ижегендә иренләшкән *о-ө* өндәре килһә, улар һүзәң азаккы ижектәрендә лә һаклана: *тор — тормош — тормошо — тормошоноң — тормошоноко; өкө — өкөнө — өкөнөң — өкөнөкө — өкөнөкөлөр* һ.б. Әммә бындай һүзәр күплек ялгауын кабул итһә, ирен гармонияһы һакланмай, бозола: *тормош-тар, өкө-ләр* (көтөлгәнсә, *тормоштор, өкөлөр* түгел). Йәғни күплек аффикстары эсендә фәкәт киң һузынқылар (*а-ә*) ғына килә, сөнки улар ғына күплекте, тимәк, билдәһезлекте белдерә ала, ә тар һузынқылар (мәсәлән, *о-ө* өндәре) билдәһезлекте белдерәү өсөн кулайлашкан, шуның өсөн улар күплек мәғәнәһен бирә лә, күплек аффиксы эсендә килә алмайзар. Килеш аффикстары составында лә киң һәм тар һузынқыларҙың кулланылыуы бик урынлы һәм законлы: эйәлек һәм төшөм килештәренәң аффикстары составында тар һузынқылар килә ала: *тормоштоң, тормошто, сөнки был килештәр билдәһә килеш формалары булып һанала (мәктәп дәрәсләктәрендә ул килештәргә грамматик мәғәнәһә килештәр тип атайзар). Ә башка кыйык килештәргә ирен гармонияһы һакланмай: тормошка, тормоштан, тормошта (көтөлгәнсә тормошто, тормоштон, тормошто түгел), сөнки был килештәр, пространство килештәре тип аталып, билдәһезлек төшөнсәһә менән тығыз бәйләнгән: урманға, урмандан, урманда — алысмы, яқынмы, билдәһәз булып кала.*

Тар һәм киң һузынқылар кылымдарҙың билдәһә һәм билдәһәз варианттарын яһауға лә катнашкан. Мәсәлән, хәбәр һөйкәләшенәң өс заманында лә быны күрәбез: *тотто, борзо, йотто, кәлдә, бөктә, бәлдә* — был варианттар хәбәр һөйкәләшенәң билдәһә (йәки шаһитлы) үткән заман формалары тип йөрөтәлә, сөнки улар языусы йәки һөйләүсә белгән-күргән эште күрһәтә. Ә уларҙың билдәһәләген аффикстарғағы тар һузынқылар (*о-ө*) тәһмин итә. Әгәр кылымдарҙың шул ук заман формаһы билдәһәз, языусы йәки һөйләүсә шаһит булмаған эште күрһәтһә, уның аффиксы составында билдәһәзлекте тәһмин итәүсә киң һузынқылар килә: *тоткан, борған, кәлгән, бәлгән* (ирен гармонияһы бозола, йәғни көтөлгән варианттар (*тоткон, боргон, кәлгән, бәлгән*) барлыкка килмәй).

Хәбәр һөйкәләшенәң хәзерге заман формаһы ике аффикс ярзамында барлыкка килә: 1) *-а/-ә* аффиксы ярзамында: *ала, кәлә* (әгәр кылым тамыры тартынкы өнгә бөтһә — *ал, кәл*); 2) *-й* аффиксы ярзамында: *укый, йөрөй* (әгәр кылым тамыры һузынкы өнгә бөтһә — *уқы, йөрө*). Күренәүсәң, хәзерге замандың беренсе вариантында лә шул ук киң һузынқылар килә: *тор-а, кәл-ә* (көтөлгәнсә *тор-о, кәл-ө* түгел). Шуға күрә лә был заман формаһының мәғәнәһә бик киң, ул хәзерге заманда эшләнгән эште лә, үткән заманда булған эште лә, гөмүмән, һәр вақыт булып торған эште лә аңлата. Әйтәйек, йыш кына үткәндә булып үткән эштәргә, хәл-вақиғаларҙы тасуирлағанда, ошо хәзерге заман формаһын кулланалар. Мәсәлән: “Касим Дәүләткилдеев ... 1887 йылда Өфө губернаһының Көгөн тигән ауылында тыуған. 1914 йылда Петербургтың юғары художество-сәнәғәт училищеһын тамамлаған. Шунан бирле ижади эш менән *шөгәлләнә*... М.В.Нестеров исемен йөрөткән Башкорт дәүләт музейын төзөүгә яқыннан тороп *катнаша*. Өфөләге сәнғәт училищеһында укытып, йәш кадрҙар *әзерләй*. 1947 йылда вафат була”⁶.

Был кылым формаларының мәкәлдәрҙә кулланылыуы лә уның хәзерге заманды ғына белдермәүен, ифрат киң мәғәнәгә эйә булыуын күрһәтә: *эт өрә, бире йөрөй*. Профессор М.В.Зәйнуллин раһлауынса, *ала* һәм *укый* формалары “билдәһә вақыт ка рамаған һәм һәр вақыт булып

торган эш-хэлдэрзе лә белдерергә мөмкин”⁷. Үзбәк телсәһе Д.М.Джураеваның күрһәтеүенсә, “-а,-й аффикстары менән яһалған кылым формалары асылда “дөйөм” йәки киләсәк заман төшөнсәләрен белдерә”⁸. Хәзерге казак телендә -а,-й аффикслы кылымдар “үткәндә булған, хәзерге һәм алда буласак эштәрзе белдерә, был хәл контекска карай”⁹. Кыргыз телсәһе И.А.Батманов -а аффикслы кылымды “хәзерге-киләсәк заман” тип атаған¹⁰. Күрәһен, был форманың билдәле генә бер заманды белдермәүен ул исәпкә алгандыр.

Шулай итеп, ала-килә, тора-көлә формалары билдәһезлекте белдерүсе киң һузынқылар ярзамында яһалған. Э укый, йөрөй формаларының -й аффиксы кайзан килә? Ала һәм укый формаларының мәгәнәләре тап килә. Шулай булгас, -й аффиксы ла билдәһезлекте белдерүсе күрһәткес булырға тейеш. Э билдәһезлекте йә киң һузынқылар, йә күплек аффикстары белдерә ала. Боронго алтай телдәрендә ябай күплек аффикстары булып -р, -л, -т, -и, -а(ә) күрһәткестәре хезмәт иткән. Мәхмүт Кашғари XI быуатта язып калдырган һүзлегендә төрки телдәрендә ошо вакыттарза ла -лар/-ләр аффиксы менән бер катарзан -т аффиксының да күплек аффиксы функцияһында кулланылыуын күрһәткән¹¹. Төрки телдәренә алыс буһна ла кәрзәш булған угро-фин, монгол телдәрендә үрзә һаналған ябай күплек күрһәткестәре бөгөн дә үззәренә төп мәгәнәһен юғалтмаған. Мәсәләһ, фин телендә: *talo* (йорт) - *talot* (йорттар); манси телендә: *сали* (болан) - *салит* (боландар); монгол телендә: *нөхөр* (иптәш) - *нөхөд* (иптәштәр) һ.б.¹² Э башкорт телендәге -й өнә боронго -т өнөнән барлыкка килгән: Орхон-Енисей язмаларында *кутук* — башкорт һөйләштәрендә *коток-козок-койок-койо*, йәки: Орхон-Енисей язмаларында *атак* — якут телендә *атах* — тува телендә *адак* — хакасса *азах* — башкортса *азак/айак*. Йәғни хәзерге -й өнә боронго -т өнөнән түбәндәге формула буйынса барлыкка килгән: *t—>d—>z—>z—>y*.¹³ Бер әйтемдә (“Көтә-көтә көтөк булдык”) боронго форма һакланған, йәғни *t* өнә *y* өнөнә күсмәгән, һөзөмтәлә телдә айырым кулланылмаған, мәгәнәһе лә анлашылмаған бер һүз (*көтөк*) әйтем эсендә һакланып калған. Әгәр дөйөм закон буйынса -т өнә -й өнөнә күсһә, әйтем

икенсерәк яңғырар ине: *Көтә-көтә көйөк булдык* (көйзөк, яндык), әммә әйтемдәң бөтә поэтик әйтәләше юкка сығыр ине. Икенсе бер миһал: телдә *азаш* тигән һүз бар, ул исемдәре тап килгән кешеләрзе белдерә. Был һүззең ялгауы ла, тамыры ла асык айырылып күренә: *аз-аш*. Әммә был һүз *аз* (мало) һүзенән яһалмаған бит. Теге формулаға караһак, был һүззең боронго формаһы *аташ* булған, ә *ат* — исем тигән һүз: атказанған тигән термин исем казанған, данлы исем алған тигәндә анлата. Казактар бөгөн дә “атың кем?” тип һорайзар. Телебездә *баштан азақ* һәм *баштан айкак* (әйтәләше) тигән әйтемдәрзең икәһе лә бер тигез кулланыла, сөнки *азак* һәм *айак* һүззәре бер сығанактан: боронго төрки телендә *атак* рәүешендә булған.

Шулай итеп, башкорт телендәге *йөрөй*, *укый* формалары боронгорак *йөрөт*, *укыт* формаларынан барлыкка килгән. Ысынлап та, хәзерге Себер татарзары телендә *йөрөй* урынына *йөрөт* формаһы кулланыла: *цымцырых йөрөтләр*¹⁴. Хәзерге сыуаш телендә лә кылымдың хәзерге заманында -т өнә нығынған: *Хирте вице бригада еслет* (еслей түгел) — *Кырза өсөнсө бригада эшләй*. Э -т күрһәткесенең боронго күплек (тимәк, билдәһезлек) аффиксы булыуына хәзер шик юк. Шулай итеп, кылымдың тамыры һузынқыға бөтһә (*укы*, *йөрө*), хәбәр һөйкәләшенәң хәзерге заманы билдәһезлек төшөнсәһен биреүсе боронго күплек аффиксы -т (хәзерге телдә -й) ярзамында, ә тартынқыға бөтһә (*ал*, *көл*), шул ук билдәһезлекте белдерүсе киң һузынқылар менән барлыкка килә: 1) *укый*, *йөрөй*, 2) *ала*, *көлә*.

Башкорт телендәге хәбәр һөйкәләшенәң билдәһез киләсәк заманы язмышында тар һәм киң һузынқылар үзенсәлеклә роль уйнағандар: тартынқы өндәргә бөткән кылымдарзың бер төркөмөнән был заман формаһы -ыр/-ер аффикстары ярзамында яһала, йәғни аффикс составында тар һузынқылар -ы, -е катнаша: *бар-ыр*, *кайт-ыр*, *ас-ыр*, *яб-ыр*, *әйт-ер*, *ултыр-ыр*, *һикер-ер*, *ал-ыр*, *йүгер-ер*; икенсе төркөмөнән -ар/-әр аффикстары ярзамында яһала, йәғни аффикстар составында киң һузынқылар (-а/-ә) килә: *бул-ар*, *кил-әр*, *бел-әр*, *көл-әр*, *эс-әр*, *ет-әр*, *тот-ар*, *сакыр-ар*, *йыг-ар*, *бөл-әр* һ.б. Дөрөс, беззең орфография киң һузынқылар менән килгән форманы законлаштырмаған, йәғни ул бөтә

кылымдарза ла фәкәт *-ыр/-ер (-ор/-өр)* аффикстарын ғына язырға куша: *тот-ор, бел-ер, сакыр-ыр*.

Йыш кына языусылар үзәрәнен эсәрзәрәндә орфография законына буйһонмай, киң һузынкылар менән килгән кылымдарзы кулланалар: “Хисбулла агайым укығас, *етәр*, — тип карыулашты ул” (З.Биишева. Эсәрзәр. I том. - Өфө, 1995. - 84-се бит). Үткән йылда Министрзәр Кабинеты кабул иткән бер программаны (“Питьевая вода”) “Башкортостан” гәзите “Эсәр һыу” тип басып сығарзы (орфография кағизәләре буйынса “Эсәр һыу” булырға тейеш ине).

Хәзерге тел күзлегенән кылымдарзың был ике варианттары араһында бер ниндәй зә айырма юк, уларзың икеһе лә билдәһез киләсәк заманды белдерә. Әммә тарихи планда, йәғни башкорт теленәң боронғорак осоронда уларзың араһында мәғәнә айырмаһы булған булырға тейеш: аффиксы составында киң һузынкылар килгән варианттары (*тотар, көләр*) ниндәйзәр билдәһезерәк эште, тимәк, киләсәк заманды, ә аффиксында тар һузынкылар булған варианты (*барыр, әйтер*) билдәләерәк эште, тимәк, хәзерге заманды белдергән булырға тейештәр, сөнки киләсәк заман үзәнен эске тәбиғәте менән алда эшләнәсәк эште (эшләнәме — юкмы?), тимәк билдәһез эште белдерә, ә хәзерге заман билдәләек төшөнсәһен бирә, сөнки эш күз адында эшләнеп ята. Хәзерге эзербайжан телендә кылымдарзың был ике варианты ла әүзәм кулланыла, тик, башкорт теленән айырмалы рәүештә, тар һузынкы менән килгән варианты хәзерге заманды, ә киң һузынкы менән яһалғаны киләсәк заманды белдерә (дөрөс, үззәрә хәзерге-киләсәк заман тип йөрөтәләр): *алыр* (башкорт телендә *ала* мәғәнәһен) — *алар* (башкорт теленәң *алыр* мәғәнәһен бирә); *галыр* (килә) — *галәр* (килер). Академик М.Ш.Ширалиевтың раслауынса, эзербайжан теле диалекттарының һәм һөйләштәрәнен күбәһенә *-ыр, -ир, -ур, -ур* аффикслы хәзерге заман формаһы хас¹⁵. Күрәненәсә, эзербайжан телендә киң һәм тар һузынкыларзың үзәненә һәм әһәмиәте ап-асык күрәненә. Был телдәң үзәненә Ж.Кейекбаев асқан “билдәләек һәм билдәһезлек теорияһы” тигән яңы караштың бик тә нигезлә икәнен күрәтә. Башкорт теленәң кайһылыр боронго басқысында ла (эзербайжан телендәге

кәүек) *алыр* — *алар, килер* — *киләр* тибындағы хәзерге һәм киләсәк заман формаһы булған булырға тейеш, сөнки хәзерге кылымдарзың кайһыһында *-ыр/-ер*, икенселәрендә *-ар/-әр* аффикстары нығынып калған, тик уларзың икеһе лә билдәһез киләсәк заманды белдерәүгә кулайлашқан. Был күрәненә башкорт телендә *-а/-ә* йәки *-й* аффикслы хәзерге заман формаһының барлыкка киләүе менән аңлатыла. Һуңғы форма күп төрки телдәрендә бөгөн дә юк, булғандарында ул дөйөм йәки хәзерге-киләсәк заман формаһы тип таныла. *Ала—укый* хәзерге заман формаһы төрки телдәрендә һуңғарак барлыкка килгән. Доцент М.Әхмәтовтың күрәтәүенсә, Орхон-Енисей комарткыларында *бара, килә* тигән кылым формаһы бөтөнләй юк.¹⁶

Киң һәм тар һузынкыларзың әһәмиәте шарт һөйкәләшен барлыкка килтергәндә лә ап-асык күрәненә, йәғни һөйкәләштең аффиксы составында фәкәт киң һузынкылар ғына килә: *тот-һа, көл-һә* (ә сингармонизм законы буйынса *тотһо, көлһө* формаһы кәтәлә). Сөнки шарт һөйкәләше иң билдәһез, ышанышың эште аңлата: берзән, ул алдағы, киләсәктә буласак эште белдерә, икенсенән, шарт кылым белдергән эштең үтәләү-үтәлмәүенә бер ниндәй ышаныс юк (уның башкарылуына гарантия биреп булмай): *Ул тырышһа, без күрмәй калмаһ инек. Ул көлһә, безгә күңеллә була*.

Бүләм һандарының аффикстары составында ла шул ук билдәһезлекте белдерәүсә киң һузынкыларзы күрәбәз: өсәр, йөзәр (ирен гармонияһы буйынса *өсөр, йөзөр* булырға тейеш ине), сөнки “бүләм һандары — һандарзың күплеген белдерә”¹⁷. Ысынап та, бүләм һандары һандарзың күплеген, тик үзәненә билдәһез күплеген күрәтә: “Унар формаһы *ун* тигәндә аңлатмай, ә бер нисә унды күз уңында тотала... икенсә һүз менән әйткәндә, ул егерменә лә, утыззы ла, кыркты ла һ. б. белдерәүгә мөмкин (әйберзәрзә бүләшкәндә ике, өс, дүрт кеше катнашыуына карап)”¹⁸.

Шулай итеп, билдәләек һәм билдәһезлек категорияһының формалашыуында киң һәм тар һузынкылар (йәғни фонетик саралар) бөтә урал-алтай телдәренәң, шул иҗәптән башкорт теленәң дә, грамматик үсәнендә, грамматик аффикстарының, уларзың билдәлә һәм билдәһез варианттарының барлыкка киләүендә ифрат зур роль уй-

наган; уларзың эзен бөгөнгө телдең һәр бер аффиксында табырға мөмкин. Фонетик сараларзың урынын, әһәмиәт-тен һәм ролен күреү хәзерге телдәге “серле” күренештәрҙе аңлатыуға мөмкинлек бирә. Ж.Кейекбаев үзенең билдәләлек һәм билдәһезлек тураһындағы бөйөк теорияһын башкорт һ.б. кәрҙәш телдәрҙең тарихи грамматикаһын тасуирлағанда уңышлы куллан-ды, әммә хәзерге телдәрҙең “серле” күренештәрен аңлатыу эшенә тото-ноп өлгөрмәне. Был эште уның укыусылары, ғалимдар, аспиранттар дауам итергә тейеш.

II Морфологик саралар

Урал-алтай телдәрендә, шул иҫәптән башкорт телендә лә, аффикс-тарзың бер төркөмө предметтарзың, йәки эш-хәлдәрҙең билдәле булыуын, ә икенсе төркөмө, киреһенсә, билдәһез булыуын белдерәләр. Мәҫәлән, кылым-дарзың хәбәр һөйкәлешен генә кара-йык: *алды — алған; алыр — аласак*. Хәбәр һөйкәлешенең хәзерге заманы безең дәрәҫлектәрҙә *ала//укый* тип күрһәтелә. Был форманың мәғәнһе бик киң, ул хәзерге заманды ғына түгел, үткәндә һәм киләсәктә булған эштәрҙә лә белдерәүе мөмкин. Уның хатта мақсат мәғәнһе булған хәл кылым урынында ла килеү мөмкинле-ге бар: *Ул балык тотта китте. Без күлгә һыу инә барзык*. Шуға күрә лә *ала//укый* формаларын йә хәзерге-киләсәк заман, йә дөйөм заман тип йөрөтәләр. Ә хәзерге замандың билдә-ле формаһы аналитик юл менән (төп мәғәнһе белдерәүсә хәл кылымға *ул-тыр, тор, ят, йөрө, бар* ярҙамсы кылымдары эйәрәп килеү арҡаһында) барлыкка килә: *укып йөрөй, эшләп ята, илап тора, китеп бара*. Тарихи күзлектән хәзерге замандың аналитик формаһы сағыштырмаса һуңыраҡ барлыкка килгән булырға тейеш, сөнки уның яһалышында боронғо аф-фикстар катнашмаған (хәбәр һөйкәлешенең үткән һәм киләсәк за-мандарында тик аффикстар катнаш-кан тип иҫбат итергә тырышҡайнык), ә ярҙамсы кылымдар ҫайҙаланылған. “Төрки телдәренең күбәһендә аналитик элементтарзың тарихи планда туктауһыҙ күбәйеүе күренә”, — тип яҙыу күренекле тюрколог Э.В.Севор-тян¹⁹.

Исем һүз төркөмөнөң иң мөһим категорияһы килеш һанала. Грамматик килештәрҙең аффикстары (*ат-тың, китаптың, атты, китапты*)

предметтарзың билдәле булыуын бел-дерә: *Мин китапты алдым. Китап-тың битен йырткандар*. Был миҫал-дарҙа билдәле бер китап тураһында һүз бара. Әгәр предметтар билдәһез булһа, бер ниндәй зә аффикс кулла-нылмай. Ж.Кейекбаевтың күрһәтеү-енсә, “төрки, монгол һәм урал-угор телдәрендә... билдәһез төшөм килеш-тең формаль күрһәткестәре юк һәм ул төп килеш менән тап килә”²⁰. Ысынлап та, предметтар билдәһез булһа, төшөм килештең бер ниндәй зә ялғауы булмай: *Мин китап укый-ым. Мин хат язам*. Йәғни эйәлек һәм төшөм килештәрҙең аффикстары предметтарзың билдәле булыуын бел-дерәләр, йәғни билдәле артикль функ-цияһын үтәйҙәр. Әммә был килештәр-ҙең билдәһез варианттарын бар-лыкка килтергән махсус аффикстар юк (кылымдарҙа бар ине: *алды — алған, ала-сак — ал-ыр*), йәғни улар нуль аффикс менән кулланыла. Төбәү-йүнәләш килештең дә билдәһез варианты халыктың йәнле һөйләү телендә осрай, тик ундай форма эзәби тел нормаһы итеп раҫланма-ған, шуға күрә лә кулланылышы бөтә бара. Мәҫәлән, *Мин Өфө киттем. Һамар барып кайттым*.

Сығанак һәм урын килештәрҙең аффиксһыҙ варианты юк (*мин кала кайттым* йәки *кала йәшәйем* тигән варианттар телдә нығынмаған), сөнки был ике килеш үзҙәренең тәбиғәте менән билдәһезлек төшөнсәһе менән бәйләнгән, киң пространствоны күз уңында тоталар, уларҙы юкка ғына пространство килештәре тип атамай-ҙар бит. Тимәк, уларзың аффикстары билдәһезлек төшөнсәһен бирәләр, шу-лай булғас билдәһезлекте белдерәүсә нуль аффикстың кәрәге юк.

Был урында, билдәләлек-билдәһез-лек теорияһына таянып, бөгөнгө теле-беззәге кайһы бер “серле” күренештәр-ҙе аңлатып була. Мәҫәлән, йыш кына күп предметтарҙы белдергән тура тул-тырыуылар күплек аффиксын да, килеш аффиксын да кабул итмәйҙәр: *Укыусылар башаҡ йыя. Без еләк ти-рәбез. Әсәйем колхозда һыйыр һауа*. Был һөйләмдәрҙә бер башаҡ, бер еләк йәки бер һыйыр тураһында һүз бар-май, киреһенсә, уларзың һанауһыҙ күплегә күз уңында тотала. Ә күплек төшөнсәһе билдәһезлек төшөнсәһе менән тығыҙ бәйләнгән, ә билдәһезлек, әле генә күрҙек, нуль аффикс менән дә белдерелә ала.

Шулай булгас, үрзәге һөйләмдәрҙе тура тултырыусылар бер ниндәй зәялғау (аффикс) кабул итмәй икән, был законлы күренеш һәм яңы теория күзлегенән аклана. Тағы ла: төрки телдәрҙә, шул иҫәптән башкорт телендә лә, эйә менән хәбәрҙең һанда ярашыуы мотлаҡ түгел, хатта күп осрактарҙа мөмкин дә булмай: *Һыуыктар башланды. Каникулдар тамамланды. Коштар кайтты. Йыйылышта сығыштар күп булды* (күп булдылар, тип әйтәп тә булмай). Билдәлек һәм билдәһезлек теорияһы күзлегенән был “ғәжәп” хәлдә лә аңлатып була: был һөйләмдәрҙең эйәләре һанап булмай торған һәм мәғәнәләре менән иң билдәһез предметтарҙы аңлаталар: *һыуыктар, каникулдар, сығыштар*. Формаль яктан улар, күплек һанда торһа ла, иң билдәһез (абстракт) күплекте белдерә, шуның өсөн уларҙың хәбәрә күплек аффиксын кабул итмәй, нуль аффикс менән килә.

Эйәлек заты ялғауҙары ла предметтарҙың билдәле булыуын күрһәтәләр, йәғни билдәле артикль функцияһын башкаралар, шуға күрә лә эйәлек заты аффиксын кабул иткән исемдәр билдәһез килеш формаларында килә алмайһар, улар фәкәт билдәле килештәрҙә генә киләләр: *Ул китабымды бирмәне* (Ул китабым бирмәне тигән форма мөмкин түгел). *Мин атайыңды күрҙем* (Мин атайың күрҙем тип әйтмәйһәр). *Ул балаһын озаткан* (Ул балаһы озаткан тип әйтәп булмай). Эйәлек заты аффикстары әйәргән исемдәр үзҙәренең йөкмәткеһе, эске тәбиғәте менән билдәле предметтарҙы белдерәләр: *атым, атың, аты* — был формаларҙа билдәле бер ат тураһында һүз бара.

Билдәлекте һәм билдәһезлекте белдерәүсе морфологик саралар тураһындағы фекерҙәрҙе йомғаҡлап, шуны әйтәргә кәрәк: башкорт телендә ялғауҙар (аффикстар) асылда ике функция үтәйһәр: беренсенән, үзҙәренең төп функцияһын башкаралар, йәғни килеш, эйәлек заты, кылым һөйкәлештәрәнең һ.б. аффикстары булып хезмәт итәләр (*атты алып кайттым, китаптың һаҡы арткан; китабыңды биреп тор, китабымдың бите йыртылған; Ул китап алды, Ул китап алған*); икенсенән, шул ук аффикстарҙың икенсе функцияһы ла бар, йәғни улар предметтарҙың йәки эш-хәлдәрҙең билдәле йәки билдәһез булыуын белдерәләр (миҫалдарҙы

карағыҙ). Тимәк, *китапты алдым* әйтемендәге -ты аффиксы төшөм килеш аффиксы булып кына хезмәт итмәй, ә предметтың билдәле булыуында белдерә.

III Лексик саралар

Уларға үз ваҡытында Н.К.Дмитриев та игтибар иткән²¹. Уның күрһәтәүенсә, предметтарҙы белдергән исемдәр алдынан килгән күрһәтәү һ.б. алмаштар уларҙың билдәле булыуын белдерә, шуның өсөн бындай алмаштар менән килгән исемдәр билдәһез килештә килә алмай, фәкәт билдәле килеш формаһында ғына була: *Был китапты укыным* (Был китап укыным формаһы мөмкин түгел). *Теге кешенең эзе юк булды* (Теге кеше эзе юк булды тип әйтәп булмай); *Минең кулымды бәйләһеләр. Минең кулымды күсөн һизҙе* (Минең кулым бәйләһеләр. Минең кулым күсөн һизҙе формалары мөмкин түгел).

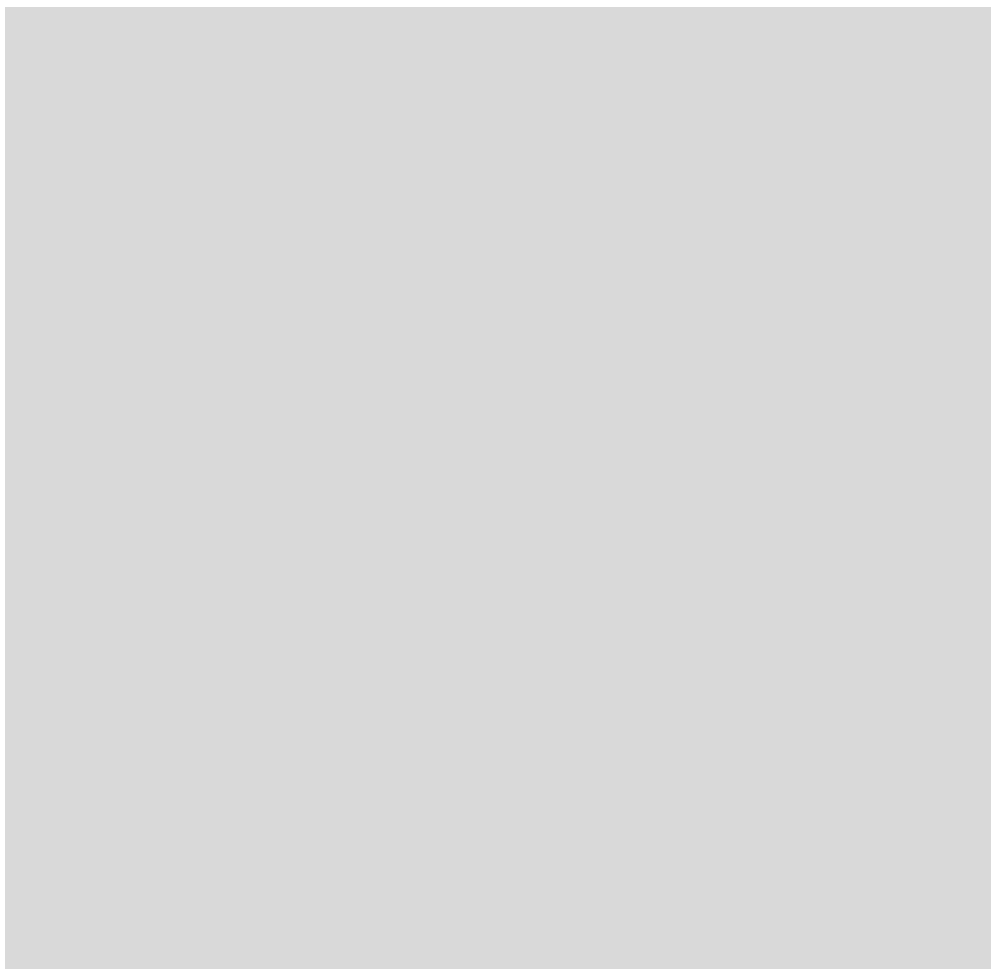
Ә предметтарҙың билдәһез булыуын белдерәү өсөн бер һаны кулайлашкан: *бер китап алдым*, тип әйтәп була, әммә *был китап алдым*, тип әйтәп булмай. Шуға күрә бер һүзә экиәттәрҙә йыш кулланыла: *Боронборон заманда бер бабай менән бер әбей йәшәгән, ти*.

Лексик юл ниндәйһәр кимәлдә һинд-европа телдәрҙә артиклдәрҙе хәтерләтә: *Ich lese das Buch* (Мин китапты укыйым) — *Ich lese ein Buch* (Мин китап укыйым).

Әммә артиклдәрҙең бер ниндәй зә лексик мәғәнәһе юк, ә башкорт телендә алмаштар йәки *бер* һүзә үзҙәренең лексик мәғәнәһен юғалтып бөтмәгәндәр әле.

IV Синтаксик юл

Предметтарҙың билдәле йәки билдәһез булыуын белдерәү өсөн, алда һаналған сараларҙан тыш, һөйләмдә һүзәрҙең тәртибен йәки урынын алмаштырыу алымы ла кулланыла: *Мин китап укыйым*. Был һөйләмдә предмет билдәһез, уны белдергән һүз зә (*китап*) билдәһез төшөм килештә, йәғни нуль аффикс менән килгән. Әгәр был предмет билдәле булһа, йә лексик юл (был, теге һ.б. алмаштар менән), йә морфологик юл (төшөм килеш аффиксы менән) кулланылыр ине: *Мин был китапты укыйым* (лексик-морфологик юл); *Мин китапты укыйым* (морфологик юл). Был ике юлдан башка синтаксик юл да бар: билдәһез предметты белдергән исем хәбәрҙең алдында килеп, уның менән интонация



ягынан бер бөтөнлөк барлыкка килә: *Мин китап укыйым. Мин бұләк алам* һ.б. Был һөйләмдәрзәге предметтар билдәһез, шуның өсөн улар нуль аффикс менән килгән. Уларзы билдәле итеү өсөн йыш жына уларзы белдергән тултырыусының урынын алмаштыралар, йәгни һөйләмдең хәбәрәнән алыссырак урынлаштыралар. *Китапты мин укыйым. Бұләкте мин алам.* Хәбәрзән алыс урынлашқас, тултырыусылар фәкәт билдәле килештә генә киләләр һәм предметтарзың билдәле булыуын күрһәтәләр.

Шулай итеп, башкорт телендә (һ.б. кәрзәш телдәрзә лә) билдәлек һәм билдәһезлек грамматик категорияһы бар. Әммә ул һинд-европа телдәрәндегә кеүек артиклдәр ярзамында белдерәлмәй, ә үззәрәнә генә хас булған башка саралар (фонетик, морфологик, лексик, синтаксик) ярзамында

сағылыш таба. Күренеүенсә, был грамматик категория башка шундай ук категориялар менән кушылып үскән. Жәлил Кейекбаевтың һүззәрә менән әйткәндә, “урал-алтай телдәрәнде билдәлек һәм билдәһезлек грамматик категорияһы бик катмарлы күренеш һанала. Уның катмарлылығы шунда: был категория искә алынған телдәрзәң бөтә грамматик системаһына үтеп ингән һәм кушылып үскән; улар бер-береһе менән тығыз бәйләнгән һәм бер үк вакытта жылым менән исемдәр сфераһында сағылыш таба. Был катмарлы картинаны асыклау урал-алтай телдәрән берзән-бер система итеп карағанда ғына мөмкин булыр”²².

Атаклы галимыбыззың был гениаль һүззәрә фән юлына басқан йәштәр өсөн программа булып яңғырай.

ИСКӘРМӘЛӘР

¹ Дмитриев Н.К. Грамматика башкирского языка. — М.-А., 1948. — С.217-218.

² Киекбаев Дж.Г. О генетическом единстве формы определенности в сфере имени и глагола в урало-алтайских языках / Сб. “Вопросы методологии и методики лингвистических исследований”. — Уфа, 1966. — С. 248-249.

³ Бертагаев Т. Морфологическая структура слова в монгольских языках. — М., 1969. — С.54.

⁴ Благова Г.Ф. Плеонастическое использование аффиксов в тюркских языках в историческом освещении // Вопросы языкознания. — 1968. — №6. — С.84.

⁵ Махмутова А.Т. Мензелинский говор // Материалы по татарской диалектологии. — Казань, 1962. — С.67.

⁶ Башкорт теле: урта мәктәптең 7-се синыфы өсөн дәреслек. — Өфө, 1966. — 120-се бит.

⁷ Зайнуллин М.В. Категория времени глагола изъявительного наклонения. — КДА, Казань, 1963. — С.18.

⁸ Джураева Д.М. Времена глагола в узбекском языке. // Вопросы категории времени и наклонения в тюркских языках. — Баку, 1968. — С.87.

⁹ Кенесбаев С.К. и др. Казахский язык. // Языки народов СССР. II том. — М., 1966. — С.331.

¹⁰ Батманов И.А. Части речи в киргизском языке. — Фрунзе, 1936. — С. 25.

¹¹ Девону дугатит турк. — Ташкент, 1967. — 482-се бит.

¹² Киекбаев Дж.Г. Основы исторической грамматики урало-алтайских языков. — Уфа, 1966. — С. 153-165.

¹³ Кейекбаев Ж.Ф. Башкорт телендә фонетикаһы. — Өфө, 1958. — 127-се бит.

¹⁴ Тумашева Д.Г. Көнбайыш себер татарлары теле. — Казан, 1961. — 66-сы бит.

¹⁵ Ширалиев М.Ш. Интерпретация некоторых изоглосс диалектического атласа восточной группы диалектов и говоров азербайджанского языка. // Вопросы диалектологии азербайджанских языков. — Фрунзе, 1968. — С.29.

¹⁶ Ахметов М. Глагол в языке Орхоно-Енисейских памятников. — Алма-Ата, 1970. — С. 125-128.

¹⁷ Киекбаев Дж.Г. Основы исторической грамматики урало-алтайских языков. — Уфа, 1996. — С.336.

¹⁸ Шунда ук.

¹⁹ Севортян Э.В. Современное состояние и некоторые вопросы исторического изучения тюркских языков... // Вопросы методов изучения истории тюркских языков. — Ашхабад, 1961. — С.23.

²⁰ Киекбаев Дж.Г. Основы исторической грамматики урало-алтайских языков. — Уфа, 1996. — С.15.

²¹ Дмитриев Н.К. Күрһәтелгән хезмәт. — 217-се бит.

²² Киекбаев Дж.Г. О грамматической категории определенности и неопределенности в урало-алтайских языках. // Советское финно-угроведение. — 1965. — №3. — С.237.